

TÝLOVÉ ZABEZPEČENÍ VRTULNÍKOVÉHO VÝSADKU

K efektivnímu využití jaderných zbraní a k zabezpečení rychlého tempa útoku můžeme vysazovat vrtulníkové, padákové nebo kombinované výsadky, které mohou plnit rozličné bojové úkoly v těsné součinnosti s pozemními vojsky postupujícími na jednotlivých směrech.

Předpis Vševojsk-1-1 v článku 222 uvádí, že jako taktický vzdušný výsadek může být vysazen zesílený motostřelecký prapor. Zkušenosti z bojových taktických cvičení potvrzují, že celková hodnota taktického vzdušného výsadku může být i menší. To bude skutečně záviset na charakteru bojového úkolu, předpokládané hloubce vysazení a délce bojové činnosti jako i na konfiguraci terénu v prostoru vysazení.

Zkušenosti nám také dokazují, že **úspěšnou bojovou činností vrtulníkového výsadku bude vždy bezprostředně ovlivňovat celkový rozsah týlového zabezpečení.**

Proto se týlové zabezpečení vrtulníkového výsadku stále více stává jedním z limitujících předpokladů úspěchu při bojové činnosti v týlu nepřítele. Týlové zabezpečení bezprostředně ovlivňuje možnosti vrtulníkového výsadku vést aktivní bojovou činnost po určitou dobu.

Z těchto důvodů chci v článku uvést názory na otázky týlového zabezpečení vrtulníkového výsadku při přípravě k vysazení, vytváření zpětného odřadu a na problematiku váhových propočtů. Dále chci ukázat možné varianty týlového zabezpečení, které je pro bojovou činnost v týlu nepřítele rozhodující.

Vlastní organizace a realizace týlového zabezpečení musí být dostatečně pružná

a odpovídat přímé organizaci a způsobu vedení bojové činnosti vrtulníkového výsadku.

Týlové zabezpečení vrtulníkového výsadku budeme v závislosti na celkové situaci organizovat v těchto obdobích:

— **při přípravě k vysazení**, prakticky v době od obdržení úkolu, zaujetí vyčkávacího prostoru až do doby pohotovosti vrtulníkového výsadku;

— **po vysazení** a při vedení bojové činnosti;

— **po sloučení** s vlastními pozemními jednotkami.

Celková organizace a rozsah týlového zabezpečení vrtulníkového výsadku má určitou prioritu a právem patří mezi zvláštnosti. Ty jsou dány tím, že bojová činnost vrtulníkového výsadku probíhá **v týlu nepřítele**, kde bojuje **samostatně, bez sousedů**, kdy nepřítel má možnost útočit do **boků, týlu** bojové sestavy a prakticky **ze všech stran**. Současně bude docházet k rychlým změnám v bojové činnosti k přechodu z útočné činnosti do obrany anebo naopak, což vyžaduje zvýšené požadavky na spotřebu munice a dalšího materiálu. S tím je spojeno i procento ztrát, raněných a možností zdravotnické pomoci za velmi ztížených podmínek. Proto pro bojovou činnost v týlu nepřítele nemůžeme aplikovat běžné normy spotřeby, které platí pro organizaci boje v sestavě motostřeleckého pluku. Tzn., že vrtulníkový výsadek k zabezpečení své činnosti musí mít vyčleněnou **zvýšenou zásobu materiálu**. Jen tak může úspěšně splnit bojový úkol.

Z těchto důvodů je nutné v některých částech doplnit a novelizovat ustanovení předpisů v oblasti týlového zabezpečení vrtulníkového výsadku při aplikaci na naše podmínky.

Organizace plánování a příprava vrtulníkového výsadku bude probíhat ve **vyčkávacím prostoru** — viz náčrt — **příloha č. 1**. Vzdálenost vyčkávacího prostoru od linie fronty bude záviset na typu přidělených vrtulníků a může dosahovat 30 až 50 i více kilometrů.

Vrtulníkový výsadek se ve vyčkávacím prostoru rozmisťuje rozptýleně po rotách zpravidla ve výhodných místech, které umožňují rychlý přechod na **nakládací místa** a k jednotlivým **stanovištím vrtulníků**. V závislosti na terénu v bezprostřední blízkosti vyčkávacího prostoru volíme **pro každou rotu** jedno hlavní a jedno záložní nakládací místo. Zde platí zásada, že hlavní nakládací místa označujeme číslem 1, 2, 3 atd. a záložní po ukončení číslování hlavních nakládacích míst, dalším číslem s přidáním nuly, např. 40, 50, 60 atd.

Za předpokladu, že celková konfigurace terénu a měkký povrch nedovolí volit nakládací místa na okrajích nebo uvnitř vyčkávacího prostoru, pak je volíme i ve větší vzdálenosti zpravidla do 5 km. V takovém případě v blízkosti nakládacích míst podle možnosti terénu určíme **místa pro naložení a nasednutí**, které čtyři a rotu vrtulníkového výsadku zaujímají podle zpracovaného plánu naložení a nasednutí. Kromě hlavního určujeme i **záložní vyčkávací prostor**, který musí zabezpečit obdobné požadavky skrytého rozmístění a příchodu na záložní nakládací místa. Vyčkávací prostor má mít dostatek vodních zdrojů, komunikací a vhodných příjezdových cest pro dopravní prostředky a pro přesun na jednotlivá nakládací místa.

Týlové jednotky se ve vyčkávacím prostoru rozmisťují a organizují do dvou částí. **Prvá** je ta část týlu, která je přidělena bezprostředně k motostřeleckým rotám pro bojovou činnost v týlu nepřítel. Tzn., že tato část týlu nebude tvořit celistvou jednotku, ale prakticky se rozdělí do dalších tří **samostatných celků**. V každém samostatném celku je **bojová výdejna** a předsunuté obvaziště anebo **praporeční obvaziště**. Termín „předsunuté obvaziště“ uvádím proto, že současné rotní hnízdo raněných, které je u rot, plně nezabezpečuje požadavky rot při boji v týlu nepřítel. Proto musíme současné rotní hnízdo raněných doplnit a zabezpečit zdravotnickým materiálem.

Druhá část jsou prvky týlu, které nebudou přepraveny vzhledem, ale přejdou

do zpětného odřadu. Zpravidla se soustřeďují uprostřed sestavy vrtulníkového výsadku nebo na okraji vyčkávacího prostoru, kde je plánované místo pro rozmístění zpětného odřadu.

V případě, že pro vzdušnou přepravu budou vyčleněny vrtulníky typu MI-4 a MI-8, tak z týlových jednotek motostřeleckého praporu se pro vrtulníkový výsadek vyčlení od čtyř týlového zabezpečení bojová výdejna a praporeční obvaziště. A to je málo.

Zkušenosti potvrzují, že pro týlové zabezpečení vrtulníkového výsadku k bojové činnosti v týlu nepřítel je přímo nutné **pro každou motostřeleckou rotu** organizovat **jednu bojovou výdejnu**. Celkem tři u vrtulníkového výsadku. U jedné bojové výdejny může být velitelem velitel bojové výdejny, u druhé velitel výdejny PHM nebo skladník a u třetí velitel čtyř týlového zabezpečení. Tuto funkci mohou vykonávat též praporeční rot. Podle potřeby můžeme další týlové specialisty určit od týlu motostřeleckého pluku. Dále budeme u každé rotu prvního sledu organizovat jedno předsunuté obvaziště a u druhosledové rotu praporeční obvaziště. To znamená posílit vrtulníkový výsadek dalším zdravotnickým personálem. Pouze tak vytvoříme podmínky pro splnění úkolu v týlu nepřítel.

Zkušenosti též dokazují, že rozdělení týlových jednotek k motostřeleckým rotám (zejména předsunutí vozidel s materiálem, municí a především zdravotnickým materiálem) vytváří optimální podmínky z hlediska psychologického účinku. Bezprostředně to podporuje bojového ducha, morálku a aktivní plnění úkolů za zvlášť ztížených podmínek.

Velitel vrtulníkového výsadku velí týlu ve stejném rozsahu jako ostatním jednotkám. Svými rozkazy a nařízeními vytváří podmínky pro činnost týlu a proto je nutné, aby ukládal reálné úkoly, čímž dosáhne plného bojového zabezpečení pro bojovou činnost po vysazení.

Úspěchu v týlovém zabezpečení vrtulníkového výsadku dosáhneme:

- bude-li veliteli na základě předběžného nebo bojového nařízení známo v jakém rozsahu bude týl praporu doplněn (dopravními prostředky, zdravotnickým zabezpečením, zvýšenými zásobami materiálu);

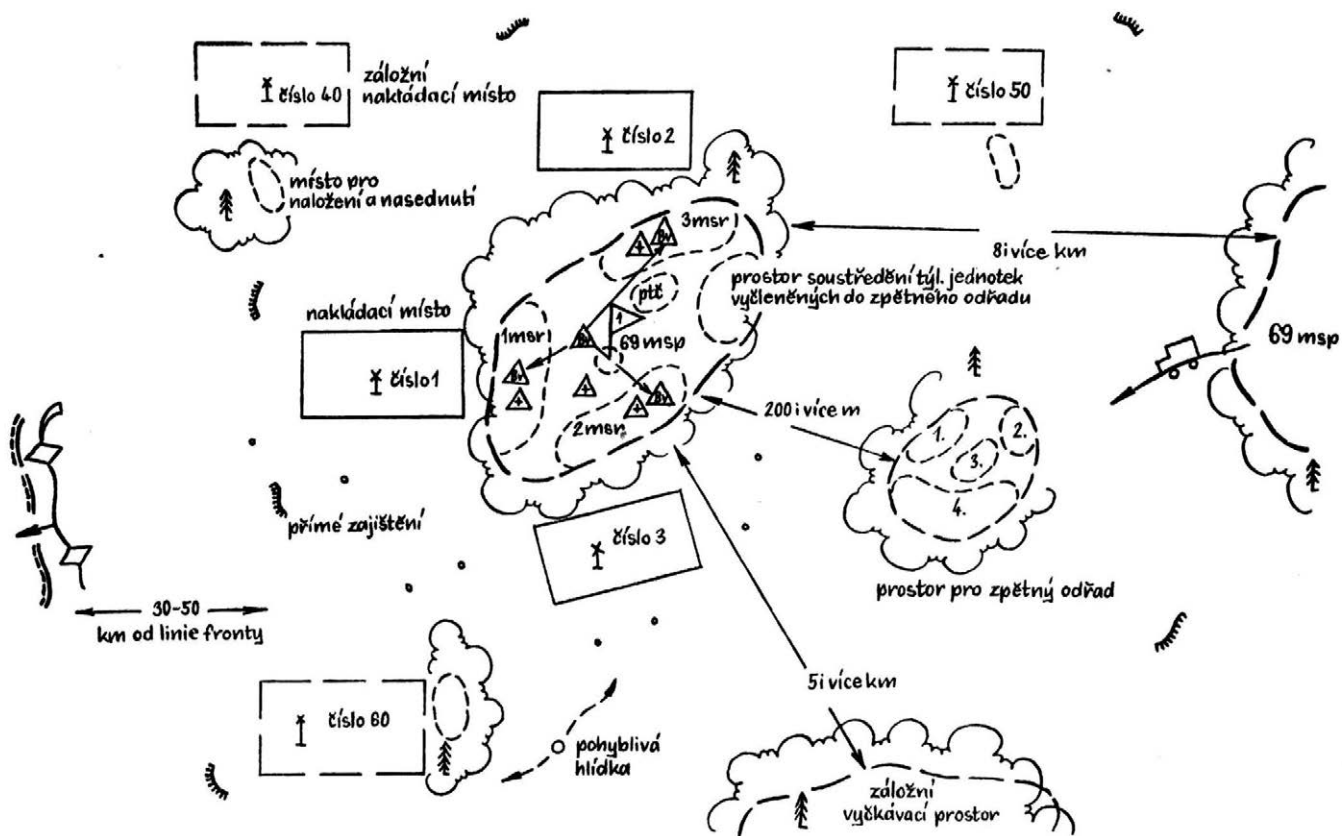
- budou-li jednotky praporu doplněny hlavními druhy materiálu pro vedení bojové činnosti v týlu nepřítel;

- bude-li týl praporu na základě přidělených jednotek organizován a rozdělen k jednotlivým motostřeleckým rotám;

- dosáhne-li velitel praporu dokonalou sladností všech vyčleněných prvků

VRTULNÍKOVÝ VÝSADEK VE VYČKÁVACÍM PROSTORU

Príloha č.1.

Tabulka 1

P. č.	Jednotka	Počet osob	Bojová technika/počet
1.	velitelské družstvo	4	OT 64/1, OT 65/1
2.	spojovací četa	3	nákladní auto/1, R-2/1
3.	technická skupina	7	OT 64/1
4.	msr (celkem tři)	42	OT 64/21
5.	protitanková četa	3	OT 810/3 (velitelé vozu určit od rmč)
6.	raketometná četa	21	T 111/2, RM 130/2
7.	četa týlového zabezpečení	6	PV3S/6
8.	obvaziště	1	OT 810/1 (velitel vozu od rmč)
9.	Celkem	98	OT/28, RM-130/2, nákl. auta/9

týlového zabezpečení a úzkou součinnost mezi nimi a veliteli motostřeleckých rot; — bude-li týl praporu přesně řízen co do času, prostoru a funkční naplně nejen při vlastní přípravě, ale i v průběhu bojové činnosti.

Velitel vrtulníkového výsadku na základě **bojového nařízení** velitele motostřelecké anebo tankové divize, předpokládá něho zámyslu plnění bojového úkolu a **týlového nařízení** vydává úkoly k organizaci týlu, materiálnímu, technickému a zdravotnickému zabezpečení velitelům rot, velitelům přidělených jednotek, veliteli čety týlového zabezpečení, veliteli praporního obvaziště a ZVT praporu. Veškeré odborné týlové otázky jako i kontrolu pochopení a zabezpečení plnění bojového úkolu u příslušníků týlu řídí bezprostředně zástupce velitele motostřeleckého pluku pro týl.

Velitel vrtulníkového výsadku podřízeným velitelům jednotek v souladu s článkem 162, předpisem Vševojsk-1-2 vydá **ústně** bojový rozkaz, který by měl být doplněn z hlediska týlového zabezpečení o tyto otázky:

1. Způsob vytvoření bojových výdejn, předsunutých obvazišť a praporního obvaziště, začlenění k rotám, do kterého prostoru, do kdy. Způsob a rozsah zesílení vyškolenými osobami, počet sběračů raněných a pomocných sil od motostřeleckých rot;

2. Způsob doplnění jednotek materiálem zejména municí pro ruční, protitankové zbraně a ženijní municí. Rozsah, množství, pořadí přísunu, časové omezení a doba pohotovosti k plnění úkolu;

3. Normy spotřeby munice, stanovení výše nedotknutelných zásob u jednotlivce a v bojové výdejně.

4. Rozmístění týlových jednotek po vysazení, způsob přemístění, na kterém směru, ose a na jaký signál. Organizace ochrany a obrany týlových jednotek.

5. Způsob odsunu raněných, shromažďování, označení místa a organizace přímého zajištění.

6. Časové lhůty hlášení veliteli jednotek o spotřebě poloviny stanovených zásob u jednotlivce, zbraně.

Současně velitel vrtulníkového výsadku stanoví úkol druhé části týlu, která je zařazena do **zpětného odřadu**.

Zpětný odřad vytváříme z jednotek druhů vojsk, týlu, bojové techniky a materiálu, které se nemohou zúčastnit vysazení. Uvedu příklad. Podle organizace může mít motostřelecký prapor celkem 319 osob, 2 kusy 82 mm BzK, 2 kusy RM 130 mm, 21 bojových a dalších 7 obrněných transportérů a 8–9 kusů automobilů PV3S a T 111. Za předpokladu, že pro vzdušnou přepravu budou vyčleněny vrtulníky typu MI-4 nebo MI-8, ve zpětném odřadu zůstane — viz tab. 1.

Z uvedeného počtu praporu zůstane prakticky ve zpětném odřadu 36,6 % osob, veškeré obrněné transportéry, raketomety a nákladní vozidla středního typu.

K soustředění zpětného odřadu je ve vyčkávacím prostoru vyhrazen prostor, který se zpravidla dělí na tyto části — viz náčrt:

1. **místo pro soustředění přidělených jednotek**, kde se převezmou, doplní materiálem a podle rozkazu velitele vrtulníkového výsadku se začlení k jednotlivým rotám popř. četám;

2. **místo převzetí materiálu** od motostřeleckého pluku nebo divize. V tomto místě se soustřeďují podle druhu zvýšené zásoby pro motostřelecké roty, bojové výdejny a předsunuté a praporní obvaziště;

3. **místo komplectace materiálu** ve kterém se podle počtu přidělených vozidel a v souladu s bojovým rozkazem rozděluje materiál jednotkám vrtulníkového výsadku;

4. **místo soustředění jednotek**, které vyčleňuje motostřelecký prapor do zpětného odřadu.

Velitel zpětného odřadu s tímto počtem příslušníků od jednotek bude organizovat přímo zajištění vyčkávacího prostoru, dále pozorování vzdušného nepřítele a přísně dbát na dodržování zásad maskování. Současně může podle pokynů velitele vrtulníkového výsadku organizovat a vést radiační, chemický popř. i biologický průzkum vyčkávacího prostoru. Přitom hlavním úkolem zpětného odřadu v době přípravy vrtulníkového výsadku je plnění veškerých pomocných prací včetně páskování munice.

Např. vrtulníkový výsadek po zaujetí vyčkávacího prostoru v noci může být vysazen v ranních hodinách anebo v průběhu dne. To klade zvýšené nároky na utajení přítomnosti, rychlé dokončení nebo úpravu maskování u bojové techniky, skladů materiálu a prostorů, míst rozmístění týlových jednotek u motostřeleckých rot. Splnění těchto úkolů bude zabezpečovat opět zpětný odřad.

Víme, že vrtulníkový výsadek zaujímá vyčkávací prostor na 5 až 8 hodin. V této době proběhne nejen plánování v plném rozsahu, ale i příprava jednotek do jednotlivce vto. Potom nezbyvá jiná možnost, než aby většinu zabezpečovacích úkolů převzaly a plnily jednotky zpětného odřadu.

Již jsem uvedl, že pro vrtulníkový výsadek je třeba předem vytvořit **zvýšené zásoby materiálu**. Zvýšená zásoba materiálu je taková, která se přiděluje podle situace vojskům nad stanovenou výši pohyb-

livé zásoby materiálu k zabezpečení **určitého bojového úkolu**, jehož plnění si vyžadá **velkou spotřebu materiálu**.

Velkou spotřebu materiálu si vyžádá každé použití vrtulníkového výsadku a to tím, že v týlu nepřítele bude ničit nepřítel na přistávacích plochách, organizovat zteč jednotlivých objektů, vyčleňovat část bojové sestavy k přímému zajištění, přehrazovat směry postupu a zabraňovat odchodu jednotek nepříteli z fronty. Navíc musí být část vrtulníkového výsadku připravena plnit nové úkoly, které se mohou vyskytnout po vysazení. Přitom je hlavní požadavek udržet určený prostor anebo objekt do příchodu vlastních pozemních sil.

Předpokládáme, že vrtulníkový výsadek bude vést bojovou činnost 2 až 3 a za výhodných podmínek i více hodin. Přitom nemůžeme počítat s tím, že bude zásobován materiálem v průběhu bojové činnosti. Tím jsou jeho bojové možnosti podstatně omezeny.

Jaké jsou bojové možnosti jednotlivce uvedu na příkladě. Příslušník, který je vyzbrojen samopalem vzor 58 podle současných norem, bude mít u sebe polovinu palčivého průměru tzn. 150 kusů munice Nb 7,62 — 43. Z tohoto počtu bude 120 nábojů napáskováno ve 4 zásobnicích a 30 kusů uloženo v mošně. Za předpokladu, že v důsledku úspory bude střilet pouze krátkými dávkami (jedna dávka se rovná 2 ranám) může vystřelit 75×. Teoreticky každá dávka je možnost zásahu. V případě, že vystřelí v průběhu jedné minuty např. jednu až pět dávek, může plnit bojový úkol v rámci jednotky pouze 75 nebo jen 15 minut. Můžete namítnout, že nebude každý jednotlivec střilet v uvedených intervalech. To je možné. Ale současně je nutné si uvědomit, že nejtěžší část bojové činnosti vrtulníkového výsadku je bezprostředně po přistání, při ničení nepřítele na přistávací ploše, který je v určité výšce, dále během shromažďování a postupu na směrech při ztečích jednotlivých objektů a zejména při vedení obranného boje se zálohami nepřítele. V takovém případě bude celková intenzita palby určitě mnohem větší. A tím i celková spotřeba munice a veškerého materiálu.

Proto je reálný požadavek zabezpečit vrtulníkový výsadek zvýšenou zásobou munice, tj. zpravidla **2—2½ palebnými průměrem pro protitankové zbraně**. Ovšem zvýšená zásoba munice má bezprostřední vliv na celkovou váhu vrtulníkového výsadku, na celkovou potřebu vrtulníků pro vzdušnou přepravu a na počet vyčleňovaných osob k týlovému zabezpečení. Proto je nutné, aby velitel, štáb, týloví funkcio-

náři vrtulníkového výsadku a velitelé jednotek měli dokonalý přehled o možnostech týlu. Z toho vyplývá nejen požadavek, ale i povinnost, abychom předem zpracovali jako **pomocný dokument rozpočet materiálu vrtulníkového výsadku**. Tato povinnost je přímo zakotvena v článku 166, předpisu Vševojsk-1-1, který uvádí „... aby se zkrátil potřebný čas na organizaci přepravy, musí mít štáb neustále připraveny propočty pro přepravu různými druhy dopravních prostředků...“. V tomto rozpočtu budou ve formě tabulek uvedeny zpravidla tyto váhy:

- základní osobní výstroje vojáka;
- odlehčené ústroje vojáka;
- základní výzbroj vojáka;
- rozložení pohyblivých zásob;
- ruční a protitankové munice;
- ostatního materiálu podle druhů.

V jednotlivých tabulkách je výhodné uvést kalkulační údaje jednotlivce podle zařazení, čtyř, rot, a praporů jako i variantu pro přidělené jednotky. Výhodou těchto rozpočtů je, že velitel a týloví funkcionáři na základě úkolu a počtu přidělených vrtulníků mohou v nejkratší době stanovit optimální variantu týlového zabezpečení. Současně chci zdůraznit tu skutečnost, že týlové rozpočty doplňují varianty rozpočtů pro vzdušnou přepravu a vysazení, které jsem uvedl ve VM č. 4/74.

Důležitost a oprávněnost týlových rozpočtů osvětlím na dalším příkladě. Předpis Týl-1- v článku 89 uvádí, co každý voják musí mít u sebe. Např. **základní osobní výstroj vojáka** v létě váží 6,88 kg. V zimě včetně oteplovacích vložek dokonce 11,19 kg. Za předpokladu, že průměrná váha jednotlivce bude 65 kg, po ustrojení do základní výstroje vojáka můžeme počítat s těmito hodnotami: $65 + 6,88 = 71,88$ kg v letním období a $65 + 11,19 = 76,19$ kg v zimním období. U vojáků z povolání počítáme s průměrnou váhou 70–72 kg.

Dále do součástí **odlehčené ústroje** vojáka patří materiál, který celkem váží dalších 14,55 kg. Vzhledem k tomu, že bojová činnost vrtulníkového výsadku bude zpravidla krátkodobá, není nutné, aby příslušníci brali veškerý materiál, který je uveden v odlehčené ústroji vojáka. Půjde zpravidla o jídelní nádobí třídní, jídelní přístroj v sáčku, čistící prostředky na boty, šicí potřeby a popřípadě i stanovou pláštěnku, kabátec vzor 60, část osobních věcí apod. Tím se váha odlehčené ústroje vojáka sníží o 7,45 kg, což činí více jak polovinu uvedené váhy. Na úkor toho lze vzít municí a další životně důležité materiál.

Bojová činnost v týlu nepřítelů současně vyžaduje, aby u každého příslušníka

vrtulníkového výsadku byla i **zvýšená zásoba zdravotnického materiálu**. V praxi by to znamenalo vybavit jednotlivce **jedním anebo částí individuálního balíčku výsadkáře a jednou laickou injekční stříkačkou** o celkové váze 2,8 kg. Tím dojde k časnému zvýšení celkové váhy materiálu.

Za předpokladu, že budeme počítat s celkovou váhou odlehčené ústroje vojáka a zdravotnickým materiálem, potom dosáhneme těchto hodnot:

$65 + 6,88 + 14,53 + 2,8 = 89,21$ kg v letním a $65 + 11,19 + 14,53 + 2,8 = 93,52$ kg v zimním období.

Nesmíme zapomenout, že v této variantě můžeme u odlehčené ústroje vojáka polovinu váhy nahradit municí a jiným důležitým materiálem. Přitom **celková váha jednotlivce není konečná**.

Základní výzbroj vojáka (mimo organickou zbraň a municí) váží dalších 2,58 kg. Tím se celková váha zvýší v letním období na 91,79 a v zimním období na 96,10 kg.

Celková váha jednotlivce je dále ovlivněna organickou zbraní a ostatním materiálem, který musí brát ve prospěch jednotky. Například **střelec — samopalník** má samopal vz. 58 P, zásobníky, brašnu, příslušenství, jeden palebný průměr střeliva a 2 střely do RPG — 7, což činí 17,71 kg. **Kulometník** má kulomet vz. 59 L bez podstavce, brašnu s příslušenstvím, 4 závěsné schránky s náboji a celková váha je 17,56 kg. Obdobně u **nabíječe kulometníka** dojdeme k váze 19,62 kg anebo **pancéřovníka** k váze 14,23, popřípadě 17,38 kg.

Celková váha jednotlivce bude v závislosti na organické zbraní dosahovat v průměru 109,50 až 111,41 kg v letním období a 113,81 až 115,72 kg v zimním období. Přitom v rozpočtu je váhová záloha z odlehčené ústroje vojáka (7,45 kg), která může být víceúčelově využita. Požadavkem je, aby každý příslušník ve prospěch své jednotky nesl další materiál např. vysoce brizantní trhavinu, protipěchotní a protitankové miny popř. jiný důležitý a přenosný materiál. Potom můžeme stanovit podle funkčního zařazení jednotlivců v rámci vrtulníkového výsadku průměrné a maximální zatížení, které bude základem pro stanovení jednotlivých tabulek rozpočtů.

K snížení celkové váhy jednotlivce a při zachování požadované bojovosti je výhodné vybavit příslušníky vrtulníkového výsadku samopaly vz. 58 V; nabíječe kulometu, nosiče střeliva vz. 61. Podle předpokládaného charakteru bojové činnosti a povětrnostních podmínek můžeme stanovit, které součástky výstroje ponechat ve zpětném odraďu.

Jedním z požadavků bojové činnosti vrtulníkového výsadku je dokonalé týlové zabezpečení podle předpokládaných variant bojových úkolů. K tomu bezprostředně přispějí i předem zpracované rozpočty týlového, materiálně technického a zdravotnického zabezpečení.

Proč zdůrazňují potřebu rozpočtů? Uvedu další příklad. **Organizace bojové výdejny** vrtulníkového výsadku přímo u rot má řadu výhod. Přímé rozdělení zásob materiálu zabezpečuje rychlé doplňování spotřebovaných zásob, snižuje potřebný čas na přísun zásob k rotám, četám a k jednotlivci, odpadá manévr a přímé zajištění bojové výdejny, které bezprostředně organizují příslušníci vyčlenění od praporu. Navíc podle celkové situace, charakteru bojového úkolu lze u jednotlivých čet organizovat i **předsunutou bojovou výdejnu**, která je přímo v sestavě čety.

Z toho vyplývá, že se týlové jednotky soustřeďují v sestavě motostřeleckých rot, které pro ně organizují přímé zajištění a vykonávají pomocné práce. To bezprostředně vyžaduje pro každou bojovou výdejnu vyčlenit přímé zajištění v síle 1+2 a pomocné družstvo v síle 1+3 pro skládání materiálu, jeho uložení v určeném prostoru, zřízení ochranných okopů, maskování, organizaci přísunu munice a materiálu k jednotkám a jiné práce.

Tito příslušníci se přepravují ve vrtulníku společně s bojovou výdejnou a po přistání plní nařizené úkoly. Vzhledem k tomu, že tvoří součást bojové výdejny, je nutné s nimi počítat i do celkové váhy pro vzdušnou přepravu a vysazení. Přitom jejich celkové vybavení nemusí být totožné jako u příslušníků, kteří jsou zařazeni u rot. Tento požadavek ovlivní předpokládaný úkol, který budou u bojové výdejny plnit.

Za předpokladu, že vrtulníkový výsadek bude mít vytvořeny tři bojové výdejny, budeme počítat s těmito údaji:

- celková váha ruční a protitankové munice pro vrtulníkový výsadek je kolem 11,065 kg;

- u jednotlivců je rozloženo 2,409 kg v průměru 10 kg na muže;

- pro každou bojovou výdejnu celkovou váhu 2,885 kg.

V případě, že každá bojová výdejna bude zesílena příslušníky od motostřelecké roty podle uvedené varianty, pak při přenášení munice a materiálu v případě rychlé změny situace případně na jednotlivce 30 až 60 kg.

V případě, že pro plnění bojového úkolu v týlu nepřítelů budou pro vrtulníkový výsadek přiděleny dopravní prostředky,

zvýší se podstatně nejen mobilnost, ale i akceschopnost týlu. Navíc je můžeme počítat i s menším průměrným zatížením jednotlivce, protože část materiálu by se přepravovala na bojové technice.

Budeme-li však počítat jen s potřebou dopravních prostředků pro přepravu celkové váhy munice pro vrtulníkový výsadek, potom bude zapotřebí:

- **15 vozidel typu GAZ 69** na které naložit po 500 kg materiálu. Z toho 6 vozidel vyčlenit pro protitankovou čet a zbývající po 3 kusech rozdělit k bojovým výdejním;

- **10 vozidel typu GAZ 69** (hmotnost nákladu 800 kg). Z toho 4 vozidla pro protitankovou čet a po 2 vozidlech k bojovým výdejním;

- **5 vozidel typu GAZ 69** při stejné hmotnosti nákladu. Z toho 2 vozidla pro protitankovou čet, po jednom vozidle pro bojové výdejny rot a 50 % munice přenést přidělenými příslušníky a složit na zemi;

- **6 vozidel typu GAZ 69** (hmotnost nákladu 600 kg) a 6 motocyklů JAWA 350 s 12 přívěsnými vozíky. Ke každé bojové výdejni začlenit 1 vozidlo a 2 motocykly a 4 přívěsné vozíky. Na jeden vozík můžeme naložit 150 kg materiálu (celková nosnost jednoho vozíku je 380 kg) a 3 vozidla vyčlenit pro protitankovou čet.

Varianty nejsou konečné. Skutečné zesílení vrtulníkového výsadku dopravní technikou závisí na možnostech nadřazeného, který vysazení bude organizovat, počtu a typu přidělených vrtulníků, charakteru bojového úkolu, konfiguraci terénu v prostoru vysazení a ročním obdobím.

Přesto je nutné, abychom jednotlivé kalkulační propočty předem zpracovali jako pomocný dokument. Tím zabezpečíme, že celkový rozpočet pro přepravu a vysazení, který je u vrtulníkového výsadku k dispozici, bude doplněn o **možné varianty týlového zabezpečení**. To bezprostředně ovlivní rychlost a přesnost rozhodovacího procesu při plánování bojového použití vrtulníkového výsadku a rychlé a přesné naložení materiálu a jeho správné rozmístění do jednotek v krátké časové lhůtě.

V závěru chci zdůraznit, že včasné a úplné týlové zabezpečení vrtulníkového výsadku je jednou ze základních podmínek úspěšného vedení bojové činnosti v týlu nepřítelů za velmi složitých podmínek. K tomu je nutné, aby velitel a týlový orgán měl vždy připraven váhový rozpočet nezbytně nutného vybavení a podle skutečné situace rozhodl, co zůstane ve zpětném odřadu.

(Dokončení v dalším čísle)